> On zbudował w niebie swoje stopnie i ustanowił na ziemi swój zastęp; on przywołuje wody morskie i rozlewa je po powierzchni ziemi. PAN to jego imię.
>
> *— Amosa 9:6*

Książka: Stary Testament / Amosa
Tematy: Bog, stworzenie, niebo

Interpretacja:
Księga Amosa stanowi Boże wezwanie skierowane do Jego ludu, by się nawrócił i zmienił swoje postępowanie. Jest to przesłanie ostrzeżenia i sądu dla tych, którzy zbaczają ze ścieżek Pana. Wśród tych słów odnajdujemy werset mówiący o Bożej wszechmocy.

Boża siedziba w niebiosach

Bóg jest Stwórcą nieba i ziemi. Jest suwerennym władcą wszechświata i wszystkiego, co w nim istnieje. Wspomniany werset mówi, że Bóg zbudował swoją siedzibę w niebiosach. Nie oznacza to, że Bóg posiada dosłowny dom – jako że jest Duchem i nie ma fizycznego ciała – lecz wskazuje na to, iż jest On największą i najbardziej majestatyczną ze wszystkich istot oraz że króluje z niebios, miejsca najbardziej chwalebnego ze wszystkich.

Wszechobecność Boga

Werset ten mówi nie tylko o przebywaniu Boga w niebiosach, ale także o ustanowieniu przez Niego swojej obecności na ziemi. Wskazuje to na Bożą wszechobecność – fakt, że Bóg jest wszędzie jednocześnie. Bóg nie jest ograniczony przestrzenią ani czasem; może być obecny w każdym zakątku wszechświata.

Boża władza nad wodami

Dalsza część wersetu mówi, że Bóg przywołuje wody morskie i wylewa je na ziemię. Ukazuje to władzę i moc, jakie Bóg sprawuje nad stworzeniem. Potrafi On kontrolować siły natury i nimi kierować. Koncepcja ta pojawia się również w innych fragmentach Biblii, na przykład w Psalmach: *„Ty, który uciszasz szum morza, szum jego fal, i wrzawę narodów” (Psalmów 65:7)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On objawia rzeczy głębokie i ukryte, wie, co jest w ciemności, a światłość z nim mieszka.
>
> *— Daniela 2:22*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: Bog, Wszechmocny, zlo, Światło, grzech

Interpretacja:
Werset *Daniela 2:22* mówi o Bożej zdolności do odsłaniania tego, co w naszym życiu głębokie i ukryte. Bóg jest ściśle związany ze wszystkim, co nas otacza, w tym z naszymi najgłębszymi emocjami i uczuciami. *Jako nasz Stwórca* potrafi On ujawnić to, co nas trapi, nawet gdy sprawy wydają się spowite najgłębszą tajemnicą.

Boża Mądrość

Boża mądrość jest nieskończenie bogata i hojna; pomaga nam podejmować mądre i sprawiedliwe decyzje. Boże objawienie przejawia się w różnych aspektach naszego życia, inspirując nas do dalszego działania. W tym świetle musimy zawsze ufać Bogu – On jest naszym ostatecznym przewodnikiem.

Refleksja i codzienne życie

Często znajdujemy się w sytuacjach, których nie potrafimy zrozumieć – w chwilach niepewności i udręki. Może się wydawać, że wszystko spowija mrok i że nie ma żadnego rozwiązania. Jednak wiara w Boga zapewnia nas, że nie jesteśmy sami. On jest zawsze blisko – jako światło, które rozjaśnia nasze życie i rozprasza ciemność.

W wielu kulturach znane jest powiedzenie, że gdy zamykają się jedne drzwi, Bóg otwiera okno. Oznacza to, że nawet gdy nie widzimy rozwiązania, zawsze istnieje wyjście – nowa szansa na podniesienie się i dalszą drogę. Bóg ukazuje nam światło, prowadząc nas ku prawdzie oraz ku temu, co przynosi pokój i szczęście.

Bóg dał poznać swoją zdolność do odsłaniania tego, co w naszym życiu ukryte. Gdy trwamy w ciemności, On jest naszym światłem, przewodnikiem i obrońcą. Jest z nami zawsze, w każdej chwili naszego życia; wystarczy tylko Mu zaufać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I uświęcę moje wielkie imię, które było zbezczeszczone wśród narodów, które wy zbezcześciliście pośród nich. I poznają narody, że ja jestem PANEM, mówi Pan BÓG, gdy będę uświęcony w was na ich oczach.
>
> *— Ezechiela 36:23*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: Bog, Świętość, grzech

Interpretacja:
Ezechiela 36:23 stanowi wezwanie do działania dla wierzących oraz obietnicę sprawiedliwości dla niewierzących. Werset ten przypomina nam, że nasz Bóg jest święty i

że musimy żyć w sposób, który uświęca Jego imię wobec narodów.

Bezczeszczenie imienia Bożego

W jaki sposób można zbezcześcić imię Boże? Bezczeszczenie imienia Bożego odnosi się do każdego czynu lub myśli, które przynoszą ujmę Jego świętości i boskiej doskonałości. Bezczeszczenie to przejawia się w postawie osób, które fałszywie powołują się na imię Boga, lub tych, którzy żyją w buncie przeciwko Jego woli, a mimo to nazywają siebie chrześcijanami.

W tekście *Ezechiela* bezczeszczenie imienia Bożego uwidacznia się w grzechu ludu Izraela, który odwrócił się od swojego Boga i popadł w grzech. Bezczeszczenie to stanowiło tak poważne wykroczenie przeciwko świętości Boga, że doprowadziło do konsekwencji grzechu – a mianowicie do zniszczenia Świątyni Jerozolimskiej i wygnania.

Uświęcanie imienia Bożego

Wezwanie do uświęcania imienia Bożego jest jednym z głównych tematów całej Biblii. Pojęcie uświęcenia oznacza *„oddzielenie”* lub *„poświęcenie”* dla Boga. Uświęcenie nie jest magicznym procesem, który z dnia na dzień czyni człowieka świętym; jest raczej nieustannym dążeniem do życia zgodnego z wolą Bożą i odzwierciedlania Jego boskiej świętości we wszystkich naszych czynach.

Uświęcanie imienia Bożego jest ważne, ponieważ ukazuje ono narodom charakter naszego Boga. Gdy prowadzimy święte życie, ludzie dostrzegają w nas Bożą miłość i sprawiedliwość, dzięki czemu czują się pociągnięci ku Niemu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Okażę się wielki i święty i dam się poznać na oczach wielu narodów, i poznają, że ja jestem PANEM.
>
> *— Ezechiela 38:23*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: Bog, Ewangelizacja, Świętość

Interpretacja:
Biblijny werset *Ezechiela 38:23* jest częścią proroczego przesłania *Ezechiela,* który przemawia w imieniu Boga, przedstawiając Jego zamysły wobec Izraela i okolicznych narodów. W tym fragmencie Ezechiel mówi o przyszłej bitwie Goga i Magoga – ostatecznym starciu dobra ze złem – w którym Bóg wkroczy, by ocalić swój lud.

W tym kontekście werset ten opisuje, jak Bóg zostanie wywyższony i uświęcony w trakcie bitwy oraz po jej zakończeniu. Oznacza to, że Bóg zostanie uhonorowany i uznany za jedynego prawdziwego Boga w oczach narodów świata. Zwycięstwo Boga nad wrogami ukazuje Jego moc i władzę.

Werset ten przypomina nam, że Bóg jest jedynym prawdziwym Bogiem i że zostanie wywyższony oraz uświęcony na całym świecie. Jako chrześcijanie możemy odnosić to przesłanie do własnego życia, koncentrując się na wielbieniu Boga we wszystkim, co czynimy. Musimy pamiętać, że Bóg sprawuje władzę nad całym stworzeniem i że możemy pokładać ufność w Jego ostatecznym zwycięstwie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.
>
> *— Filipian 2:11*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Bog, uznanie, posłuszeństwo

Interpretacja:
List do Filipian został napisany przez *apostoła Pawła* w 60 roku n.e., podczas jego uwięzienia w Rzymie. W swoim liście zachęca on chrześcijan do trwania w wierze oraz do zachowania jedności w miłości i duchu pośród trudności i przeciwności losu.

Werset z Listu do *Filipian 2:11* pojawia się we fragmencie dotyczącym pokory *Chrystusa* – a konkretnie tego, jak uniżył On samego siebie aż do śmierci na krzyżu, po czym Bóg Go wywyższył i nadał Mu imię ponad wszelkie imię.

Znaczenie wersetu

Filipian 2:11 wyraża kluczową doktrynę chrześcijaństwa. W tym wersecie Paweł wyznaje *Jezusa Chrystusa jako Pana*, co oznacza, że jest On władcą wszystkiego i posiada absolutną zwierzchność nad wszystkim, co jest w niebie i na ziemi.

Paweł używa określenia *„Pan”* w odniesieniu do *Jezusa*, ponieważ jest to tłumaczenie greckiego słowa "*kyrios*", oznaczającego *„właściciela”* lub *„pana”*. Ogłaszając Jezusa Chrystusa Panem, Paweł podkreśla Jego boskość oraz zwierzchnictwo nad całym stworzeniem, w tym nad ludzkością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.
>
> *— Filipian 4:13*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Bog, ochrona, siła, słabość

Interpretacja:

Słynny werset biblijny z Listu do *Filipian 4:13* jest często cytowany i przywoływany w całym świecie chrześcijańskim. Co jednak tak naprawdę oznacza? W istocie werset ten mówi nam, że dzięki sile i wsparciu *Chrystusa* możemy sprostać wszystkiemu, co przynosi życie. Uświadamia nam, że jesteśmy w stanie zrobić wszystko, co konieczne, by osiągnąć nasze cele i wypełnić obowiązki wobec Boga – a to dlatego, że On sam daje nam do tego siłę.

W jaki sposób ten werset może nam pomóc w życiu?

Osobom przeżywającym ból i trudne chwile może on przynieść pocieszenie oraz nadzieję. Przypomina nam, że nie jesteśmy sami i że zawsze możemy polegać na Bogu, który zapewnia nam niezbędną siłę i wsparcie. Dla tych, którzy czują się przytłoczeni obowiązkami lub licznymi zadaniami, werset ten może również stanowić źródło motywacji. Przypomina nam, że nie ma rzeczy niemożliwych i że możemy pokonać każdą przeszkodę, jeśli tylko pokładamy wiarę i ufność w Bogu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Radujcie się zawsze w Panu; mówię ponownie, radujcie się.
>
> *— Filipian 4:4*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Bog, radość

Interpretacja:

W *Filipian 4:4* apostoł *Paweł* wzywa nas, byśmy zawsze radowali się w Panu. To istotne stwierdzenie, które apostoł podkreśla, powtarzając je w tym samym fragmencie. Co jednak dokładnie oznacza *„radować się w Panu”*?

Mówiąc najprościej, radość w Panu polega na odnajdywaniu szczęścia i zadowolenia w Bogu. Wiąże się ona z utrzymywaniem osobistej relacji z Nim oraz z całkowitym zaufaniem Jego miłości, mądrości i wierności w każdej sytuacji. Radość ta nie zależy od okoliczności naszego życia, lecz od naszej więzi z Bogiem. Radość w Panu może stać się naszą siłą, nawet pośród prób i trudności.

Znaczenie radości w Bogu

Radość w Panu jest ważna, ponieważ nasze szczęście nie może zależeć od rzeczy ziemskich. Żyjemy w upadłym świecie, a wszystko, co doczesne i materialne, przeminie. Tymczasem nasza relacja z Bogiem jest wieczna i stanowi główne źródło naszej radości.

Co więcej, radość w Panu pomaga nam zachować właściwe spojrzenie na życie. W obliczu problemów i trudności możemy ulegać pokusie zamartwiania się i popadania w rozpacz. Jeśli jednak ufamy Bogu i w Nim odnajdujemy radość, możemy doświadczyć pokoju, który przewyższa wszelki rozum, jak czytamy w *Filipian 4:7*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz pośrednik nie jest dla jednego, ale Bóg jest jeden.
>
> *— Galacjan 3:20*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: Bog, Pośrednik

Interpretacja:

List do Galacjan jest jednym z najważniejszych pism *Pawła* skierowanych do ówczesnych wspólnot chrześcijańskich. Zawiera on *werset 3:20*, który mówi o postaci pośrednika. Werset ten kryje w sobie wielką głębię teologiczną i skłania do refleksji nad rolą *Chrystusa* jako pośrednika między Bogiem a ludzkością.

Rola pośrednika w Biblii

Na kartach Biblii wielokrotnie spotykamy postać pośrednika. Na przykład *Mojżesz* pełnił funkcję pośrednika między Bogiem a ludem Izraela. Widzimy również proroków występujących w roli pośredników przekazujących ludziom Boże przesłanie. Jednak pełnię swojego wyrazu rola pośrednika znajduje w Chrystusie, który stał się jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludzkością.

Kluczowe znaczenie wersetu

Werset *Galacjan 3:20* wzywa nas do refleksji nad postacią pośrednika – tego, który pośredniczy nie tylko w imieniu jednej osoby, lecz całego świata. Przypomina nam, że Bóg jest jeden i że Chrystus stanowi jedyną drogę do Niego. Werset ten uczy nas, że nie możemy zwracać się do żadnego innego pośrednika poza Chrystusem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie łudźcie się, Bóg nie da się z siebie naśmiewać. Co bowiem człowiek sieje, to też żąć będzie.
>
> *— Galacjan 6:7*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Bog, żniwo, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Biblijny werset *Galacjan 6:7* mówi o prawie siewu i żniwa. To fundamentalne prawo głosi: co człowiek sieje, to i żąć będzie. Innymi słowy, każde nasze działanie niesie ze sobą konsekwencje.

Nie łudźcie się, Bóg nie da się z siebie naśmiewać

Ten fragment Biblii przypomina nam, że niezależnie od naszych przekonań, wartości czy poglądów, istnieją prawa rządzące naszym istnieniem. To podstawowe prawo wszechświata gwarantuje, że nasze czyny zawsze będą miały konsekwencje – czy to pozytywne, czy negatywne. Często wydaje nam się, że możemy robić, co chcemy, nie ponosząc za to żadnych następstw, jednak ostatecznie nasze działania i decyzje zawsze wpływają na nasze życie.

Co bowiem człowiek sieje, to też żąć będzie

Werset ten stanowi również ostrzeżenie dotyczące odpowiedzialności, jaką ponosimy za to, co „siejemy” w swoim życiu. Musimy dokonywać mądrych i przemyślanych wyborów, aby później móc zebrać dobre plony tego, co zasialiśmy. Jeśli siejemy miłość, współczucie i hojność, zbierzemy owoce w postaci zdrowych i trwałych relacji. Jeśli natomiast siejemy nienawiść, zazdrość i egoizm, zbierzemy ból i cierpienie.

Prawo siewu i żniwa w naszym życiu

Zasada ta odnosi się do każdej dziedziny naszego życia. Gdy wykonujemy jakieś zadanie, jakość naszej pracy znajduje odzwierciedlenie w osiąganych wynikach. Nawet sposób, w jaki traktujemy innych, ma znaczenie, ponieważ to, co dajemy ludziom, często do nas wraca. Innymi słowy, nasze życie zależy w całości od jakości pracy i wysiłku, jakie wkładamy w nasze codzienne działania.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo każdy dom jest przez kogoś zbudowany, lecz tym, który wszystko zbudował, jest Bóg.
>
> *— Hebrajczyków 3:4*

Książka: Nowy Testament / Hebrajczyków

Tematy: Bog, stworzenie

Interpretacja:

Biblia stanowi źródło nauki i mądrości, dzięki któremu możemy zrozumieć, kim jest Bóg i w jaki sposób żyć w zgodzie z Jego wolą. W tym kontekście List do Hebrajczyków jawi się jako jedna z najbardziej głębokich i złożonych ksiąg, traktujących o relacji między ludzkością a Bogiem. Porusza on zagadnienia takie jak zbawienie, wiara i posłuszeństwo, a jednocześnie ukazuje wyższość *Jezusa* – jako Najwyższego Kapłana – nad kapłanami *Starego Testamentu*.

Każdy dom jest przez kogoś zbudowany

Stwierdzenie, że *„Bo każdy dom jest przez kogoś zbudowany”*, stanowi konkretną ilustrację zasady, iż wszystko, co istnieje, musi mieć swój początek, przyczynę, twórcę. Wiemy z całą pewnością, że domy nie powstają same z siebie; są one efektem ludzkiego wysiłku, planowania oraz wkładu czasu i zasobów. Jeśli odnosi się to do przedmiotów materialnych, które możemy dostrzec, czyż nie powinno dotyczyć również wszystkiego innego? Biblia mówi o najwyższej Istocie – wszechwiedzącej, wszechmocnej i wszechobecnej – która stworzyła wszechświat i podtrzymuje go swoją opatrznością. Tą Istotą jest Bóg – Stwórca wszystkiego, co istnieje.

Tym, który stworzył wszystko, jest Bóg

Druga część tego stwierdzenia stanowi dopełnienie pierwszej: *„lecz tym, który wszystko zbudował, jest Bóg”*. Ujawnia ona więź łączącą *Stwórcę* z Jego stworzeniem. Bóg nie jest abstrakcyjną, bezosobową siłą pozbawioną charakteru; jest rzeczywistą Istotą, która istnieje sama w sobie i posiada moc stwórczą. Nie tylko powołał wszechświat do istnienia, ale także nadał mu strukturę i porządek. Oznacza to, że Bóg jest Właścicielem i Suwerenem wszystkiego, co istnieje, my zaś jesteśmy Jego stworzeniem – Jego własnością. Nie oznacza to, że jesteśmy niewolnikami czy marionetkami; przeciwnie – jesteśmy istotami obdarzonymi odpowiedzialnością i celem, który mamy odnaleźć w Bogu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On jest Wszechmocny, nie możemy go doścignąć. On jest wielki w potędze i sądzie i bogaty w sprawiedliwość. Nie uciska nikogo.
>
> *— Hioba 37:23*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: Bog, sprawiedliwosc, siła

Interpretacja:
Biblijny werset z Księgi *Hioba 37:23* ukazuje wielkość Wszechmogącego, którego potęga jest tak ogromna, że nikt nie może Mu dorównać, i który nikogo nie krzywdzi w sądzie. Werset ten odzwierciedla Bożą zdolność do bycia sprawiedliwym i pełnym współczucia Sędzią.

Kim jest Bóg w Hioba 37:23?

Opis Boga zawarty w tym wersecie podkreśla Jego absolutną moc i sprawiedliwość. Jest to potwierdzenie Bożej wszechmocy – zdolności do bycia obecnym wszędzie i w każdym czasie oraz sprawowania całkowitej władzy nad całym stworzeniem. Co więcej, stwierdzenie, że Bóg nikogo nie krzywdzi w sądzie, stanowi gwarancję, iż jest On sprawiedliwy i nie będzie niesłusznie oskarżał ludzi.

Jakie znaczenie ma ten werset dla wierzącego?

Dla osoby wierzącej werset ten stanowi inspirujący przykład wielkiej mocy i miłosierdzia Boga. Świadomość, że Bóg jest sprawiedliwy i nikogo nie krzywdzi w sądzie, pozwala wierzącemu zaufać Mu w każdej sytuacji. Ponadto, dzięki swej wszechmocy, Bóg jest w stanie poradzić sobie z wszystkim, co przynosi życie. Wiara w Najwyższego może umocnić wierzącego nawet w najtrudniejszych chwilach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> My poznaliśmy i uwierzyliśmy w miłość, którą ma Bóg do nas. Bóg jest miłością, a kto trwa w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim.
>
> *— I Jana 4:16*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: Bog, miłość, zaufanie

Interpretacja:
I Jana 4:16 mówi: *„My poznaliśmy i uwierzyliśmy w miłość, którą ma Bóg do nas”*. Werset ten mówi nam o bezwarunkowej miłości Boga do nas oraz o tym, jak ważne jest, by w tę miłość uwierzyć.

Jak możemy poznać Bożą miłość i w nią uwierzyć?

Aby poznać Bożą miłość i w nią uwierzyć, konieczne jest utrzymywanie osobistej więzi z Bogiem poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. Biblia wyraźnie mówi o Bożej miłości i o tym, jak objawia się ona w naszym codziennym życiu. Co więcej, w miarę jak doświadczamy Bożej miłości i miłosierdzia, nasze poznanie Jego miłości oraz wiara w nią stają się coraz głębsze.

Znaczenie trwania w miłości

I Jana 4:16 stwierdza: *„Bóg jest miłością, a kto trwa w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim”*. Miłość stanowi istotę Bożej natury i jest kluczowa dla naszej relacji z Nim. Jeśli pragniemy trwać w społeczności z Bogiem, musimy trwać w miłości, gdyż świadczy to o tym, że zrozumieliśmy Jego miłość i przyjęliśmy ją do naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nikt nie jest tak święty jak PAN. Nie ma bowiem nikogo oprócz ciebie i nikt nie jest taką skałą jak nasz Bóg.
>
> *— I Samuela 2:2*

Książka: Stary Testament / I Samuela
Tematy: Bog, Świętość, adoracja

Interpretacja:
Pierwszym przesłaniem tego wersetu jest to, że nie ma nikogo takiego jak Bóg. Jest On wyjątkowy w swej istocie i nikt nie może się z Nim równać. *Bóg jest święty* w tym sensie, że odróżnia się od wszystkiego innego we wszechświecie.

W naszym świecie istnieją fałszywi bogowie, którzy rywalizują z prawdziwym Bogiem. Mogą nimi być na przykład przyjemności, dobra materialne, sława czy bogactwo. Żaden z

nich nie może się jednak równać z Bogiem – Stwórcą i Tym, który podtrzymuje istnienie wszystkiego, co istnieje.

Warto pamiętać, że wyjątkowość Boga nie polega jedynie na Jego mocy czy władzy, lecz na Jego naturze. Bóg jest święty, sprawiedliwy i pełen miłości, a zarazem wszechmocny i wszechwiedzący. Nie podlegają Mu prawa fizyki ani biologii; *może On uczynić wszystko, co zechce, ponieważ jest Bogiem*.

Drugim przesłaniem tego wersetu jest to, że *Bóg jest naszym schronieniem*. Oznacza to, że stanowi On bezpieczną przystań, gdy sprawy przybierają zły obrót. W obliczu problemów możemy zwrócić się do Boga, a On nam pomoże. Nigdy nie opuści nas w niedoli.

O Bogu jako schronieniu mówi również psalmista *Dawid* w *Psalmów 46:1-3*: *„Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu. Dlatego nie będziemy się bać, choćby się poruszyła ziemia, choćby się przeniosły góry w sam środek morza; Choćby huczały i burzyły się jego wody i zatrzęsły się góry od jego nawałnicy”*.

To, że Bóg jest naszym schronieniem, nie oznacza, iż w życiu nie napotkamy żadnych problemów. Wszyscy doświadczamy trudności i bólu. Bóg jest jednak przy nas, by pomóc nam przetrwać te ciężkie chwile. Jest On naszą siłą i źródłem odwagi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu mądremu Bogu niech będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— I Tymoteusza 1:17*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza

Tematy: Bog, Wszechmocny, Krolestwo Boga, adoracja

Interpretacja:
I Tymoteusza 1:17 zawiera wspaniały hymn uwielbienia dla Boga. W tym wersecie apostoł *Paweł* wywyższa Bożą wieczność, mądrość, suwerenność i chwałę, uznając Go za Tego, który jako jedyny godzien jest czci i uwielbienia.

Po pierwsze, Paweł nazywa Boga *„Królem wieków”*, co oznacza, że jest On najwyższym i wiecznym Władcą całego stworzenia. Wskazuje to, że Bóg istniał od zawsze i będzie istniał nadal – innymi słowy, jest nieśmiertelny. Co więcej, Bóg jest niewidzialny; choć nie możemy Go dostrzec fizycznym wzrokiem, jesteśmy w stanie dostrzec Jego obecność poprzez Jego dzieła i Ducha.

Po drugie, Paweł opisuje Boga jako jedynego mądrego, co odzwierciedla Jego status jedynej Istoty Najwyższej, posiadającej prawdziwą mądrość i wiedzę. Jest to istotne stwierdzenie, gdyż sugeruje, że żadna inna istota nie może równać się z Bogiem pod względem mądrości i wiedzy.

Na koniec Paweł wieńczy ten werset, potwierdzając, że Bogu należy się chwała i cześć na wieki wieków. Słowo *„Amen”*, użyte na końcu wersetu, oznacza *„niech tak będzie”*, co wskazuje, że wypowiedziane słowa o Bogu są prawdziwe i zasługują na to, by je za takie uznać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeden bowiem jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus.
>
> *— I Tymoteusza 2:5*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza

Tematy: Bog, Jezus, Pośrednik

Interpretacja:

Werset *I Tymoteusza 2:5* jest jednym z najważniejszych w Biblii; pomaga nam zrozumieć rolę *Jezusa Chrystusa* jako pośrednika między Bogiem a ludzkością.

Kim jest pośrednik?

Zanim zrozumiemy rolę Jezusa Chrystusa jako pośrednika, warto pojąć, kim jest pośrednik w sensie biblijnym. Pośrednik to osoba działająca jako łącznik między dwiema stronami. W kontekście biblijnym pośrednik to ktoś, kto stanowi pomost między Bogiem a ludźmi.

Jezus Chrystus – jedyny pośrednik

Werset *I Tymoteusza 2:5* wyraźnie stwierdza, że Jezus Chrystus jest jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludzkością. Oznacza to, że nie ma innych pośredników – świętych czy aniołów – którzy mogliby wstawiać się za nami u Boga. Tylko *Jezus* może to uczynić, gdyż to On zapłacił za nasze grzechy własną krwią. Jest On jedynym, który może pojednać nas z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i wspólnota Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi. Amen.
>
> *— II Koryntian 13:14*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian

Tematy: Bog, błogosławieństwo, laska, Duch Święty, Jezus, miłość

Interpretacja:
II Koryntian 13:14 zawiera jedno z najważniejszych błogosławieństw w Piśmie Świętym. Łączy ono trzy wspaniałe Boże przymioty: *łaskę Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga oraz wspólnotę Ducha Świętego*. To błogosławieństwo stanowi zakończenie Drugiego Listu św. *Pawła* do Koryntian, pełniąc funkcję pożegnania, a jednocześnie skłania do głębokiej refleksji nad znaczeniem łaski, miłości i wspólnoty w naszym życiu.

Łaska Pana Jezusa Chrystusa

Pierwsza część tego wersetu mówi o łasce *Pana Jezusa Chrystusa*. Łaska to cudowna życzliwość Boga wobec ludzkości, okazywana nam, mimo że na nią nie zasługujemy. Łaska oferuje nam zbawienie przez wiarę w Jezusa Chrystusa, który umarł za nasze grzechy, abyśmy mogli otrzymać życie wieczne. Dzięki łasce Bóg obdarza nas przebaczeniem i wolnością od grzechu. Gdy uznajemy swoje słabości i prosimy Go o łaskę, możemy doświadczyć przemiany życia oraz zyskać pokój i radość, które może dać tylko Bóg.

Miłość Boga

Druga część wersetu wspomina o miłości Boga. Boża miłość jest niezrównana, bezwarunkowa i wieczna. Bóg umiłował nas tak bardzo, że dał swojego jednorodzonego Syna, Jezusa Chrystusa, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Boża miłość nie opiera się na naszych osiągnięciach czy zasługach, lecz wynika z samej natury Boga. Jest to miłość, która nas obejmuje i nigdy nas nie opuszcza. Dzięki niej zyskujemy siłę, by pokonywać życiowe wyzwania, przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili, oraz kochać innych tak, jak Bóg kocha nas.

Wspólnota Ducha Świętego

Ostatnia część błogosławieństwa odnosi się do wspólnoty *Ducha Świętego*. Wspólnota ta oznacza duchową jedność, jakiej doświadczamy z Bogiem oraz z naszymi braćmi i siostrami w wierze. Jest to bliska, osobista relacja, która pozwala nam lepiej poznać Boga i odkryć Jego plan dla naszego życia.

Duch Święty jest Tym, który prowadzi nas, pociesza i umacnia na drodze naszego życia. Dzięki wspólnocie z Nim możemy zrozumieć prawdę zawartą w Piśmie Świętym i wzrastać w wierze. Co więcej, wspólnota Ducha Świętego jednoczy nas jako członków *Ciała Chrystusa* i uzdalnia nas do miłowania oraz służenia sobie nawzajem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale niech to jedno, umiłowani, nie będzie przed wami zakryte, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień.
>
> *— II Piotra 3:8*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: Bog, cierpliwość, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
Werset *II Piotra 3:8* może być dla niektórych czytelników mylący, ponieważ zestawia jeden dzień z tysiącem lat i odwrotnie. Co tak naprawdę oznacza ten werset? Aby go lepiej zrozumieć, musimy przyjrzeć się biblijnemu pojmowaniu czasu.

W kulturze żydowskiej podejście do czasu różniło się od naszego. Czasu nie postrzegano jako procesu linearnego, lecz raczej jako krąg; przeszłość, teraźniejszość i przyszłość przenikały się wzajemnie i na siebie oddziaływały. W rezultacie upływ czasu odbierano inaczej niż dzisiaj – traktowano go jako pojęcie względne.

Ważne jest, aby zrozumieć kontekst, w jakim pojawia się ten werset. W omawianym rozdziale apostoł *Piotr* porusza temat powtórnego przyjścia *Jezusa Chrystusa* oraz końca świata. W tym ujęciu werset ten przypomina, że Bóg nie podlega ograniczeniom ludzkiego czasu. Innymi słowy, to, co nam może wydawać się długim oczekiwaniem, z perspektywy

Boga jest zaledwie ulotną chwilą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo któż jest Bogiem oprócz PANA? Któż skałą oprócz naszego Boga?
>
> *— II Samuela 22:32*

Książka: Stary Testament / II Samuela
Tematy: Bog, ochrona, niezawodność

Interpretacja:
Kwestia tego, kim jest Bóg, pozostaje jednym z najważniejszych i najczęściej dyskutowanych tematów w religii. W Biblii Bóg objawia się i ukazuje na różne sposoby; przedstawia się jako *Bóg kochający, sprawiedliwy, cierpliwy i wieczny*. Biblijne ujęcie Boga ukazuje Go jako *Osobę wyjątkową i niezrównaną*.

W drugiej części analizowanego przez nas wersetu Pan ukazany jest jako *Obrońca*. *Dawid* stwierdza zatem, że żadna inna ochrona nie może równać się z tą, którą zapewnia Bóg. Jest On naszym oparciem i gwarancją bezpieczeństwa – Tym, u którego możemy znaleźć ukojenie w chwilach trudności i beznadziei.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego jesteś wielki, PANIE Boże. Nie ma bowiem nikogo podobnego do ciebie i nie ma Boga oprócz ciebie, zgodnie z tym, co

> usłyszeliśmy na własne uszy.
>
> *— II Samuela 7:22*

Książka: Stary Testament / II Samuela

Tematy: Bog, adoracja

Interpretacja:

To interesujący fragment, który przypomina nam o wielkości Boga. Werset ten podkreśla, że nie ma absolutnie niczego, co można by porównać do Boga i Jego najwyższej mocy. Król *Dawid*, autor tego psalmu, zachwyca się wszystkim, co widział i słyszał od naszego *Ojca Niebieskiego*.

W chwilach, gdy skupiamy się na sobie i na tym, co sami możemy osiągnąć, *II Samuela 7:22* przypomina nam, że istnieje Ktoś od nas większy. Bez względu na to, co robimy, Bóg zawsze będzie większy i potężniejszy od wszystkiego, co może pojawić się w naszym życiu. Pamiętanie o tej prawdzie jest jednym z najlepszych sposobów na odnalezienie pokoju i wewnętrznego spokoju.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I to także pochodzi od PANA zastępów, który jest cudowny w radzie i wielki w działaniu.
>
> *— Izajasza 28:29*

Książka: Stary Testament / Izajasza

Tematy: Bog, planowanie, mądrość

Interpretacja:

Księga Izajasza jest jedną z najbardziej wszechstronnych i głębokich ksiąg w Biblii. Odnajdujemy w niej różnorodne tematy, takie jak plan zbawienia, przyjście *Mesjasza*, Boża sprawiedliwość i inne. Fragment Księgi *Izajasza 28:29* mówi nam o Bożej mądrości i o tym, jak Bóg dzięki niej dokonuje cudów.

Boża mądrość

Boża mądrość jest doskonała, a Jego plan dla naszego życia – piękny. W Księdze *Przysłów 2:6* czytamy: *„PAN bowiem daje mądrość, z jego ust pochodzi wiedza i rozum”*.

Oznacza to, że mądrość, którą posiadamy, pochodzi od Boga i tylko On może uczynić naszą drogę doskonałą. Warto pamiętać, że nasza mądrość jest ograniczona, podczas gdy mądrość Boga jest bezgraniczna. On potrafi czynić cuda, które wykraczają poza nasze pojmowanie.

Wielkość Bożej mądrości

Fragment Księgi *Izajasza 28:29* mówi również o wielkości Bożej mądrości. Bóg jest Stwórcą wszechświata i wszystkiego, co w nim istnieje. Jego mądrość nie ma sobie równych i jest trudna do pełnego pojęcia przez człowieka.

W Pierwszym Liście do *Koryntian 1:25* czytamy: *„Głupstwo Boże bowiem jest mądrzejsze niż ludzie, a słabość Boża jest mocniejsza niż ludzie”*. Innymi słowy, Boża mądrość jest nieskończona i przewyższa mądrość ludzką.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ty wierzysz, że jest jeden Bóg, i dobrze czynisz. Demony także wierzą i drżą.

> — *Jakuba 2:19*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: Bog, diabel, wiara

Interpretacja:
W *Jakuba 2:19* znajdujemy stwierdzenie, które na pierwszy rzut oka może wydawać się nieco zagadkowe. Werset ten skłania nas do refleksji nad naturą wiary, jej wartością oraz znaczeniem dla naszego życia.

Wiara stanowi fundament życia chrześcijańskiego i jest niezbędna w naszej relacji z Bogiem. Jednak św. *Jakub* przypomina nam, że nie każda wiara jest autentyczna. Wiara, która ma charakter wyłącznie intelektualny – pozbawiona czynnego zaangażowania i pokornego posłuszeństwa – nie ma wartości w oczach Boga. Nawet demony, znające prawdę o Bogu, drżą w Jego obecności; nie oznacza to jednak, że posiadają wiarę zbawczą.

Niebezpieczeństwo fałszywej wiary

Żyjemy w kulturze, w której religia i duchowość są często sprowadzane do zwykłych uczuć, zewnętrznych przejawów czy powierzchownej znajomości świętych nauk. Właśnie w tym kontekście przesłanie św. Jakuba nabiera szczególnego znaczenia: *autentyczność wiary jest kluczowa, ponieważ niesie ze sobą wieczne konsekwencje*. Fałszywa wiara może nas łudzić, że jesteśmy w dobrym stanie duchowym, podczas gdy w rzeczywistości jesteśmy dalecy od Boga. Z kolei prawdziwa wiara prowadzi nas do rzeczywistej i głębokiej komunii z Nim.

Wiara, która zbawia

Prawdziwa wiara, która przybliża nas do Boga i nas zbawia, nie jest jedynie abstrakcyjnym przekonaniem, lecz osobistą odpowiedzią *na Boże objawienie w Jezusie Chrystusie*. Jest to wiara działająca przez miłość, przejawiająca się w naszych konkretnych czynach. Jak mówi św. Jakub: *„Jak bowiem ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez*

uczynków jest martwa” (Jakuba 2:26). Jeśli deklarujemy wiarę w Boga, a nasze życie jej nie odzwierciedla, wówczas sami siebie oszukujemy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uniżcie się przed Panem, a on was wywyższy.
>
> *— Jakuba 4:10*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: Bog, pokora, nagroda

Interpretacja:
Fragment *Jakuba 4:10* wskazuje, że aby dostąpić Bożej łaski i wywyższenia, musimy się ukorzyć i uznać nasze całkowite uzależnienie od Boga. Ukarzając się przed Bogiem, przyznajemy, że jesteśmy grzesznikami i potrzebujemy Jego pomocy, by prowadzić pełne i prawe życie.

Pokora jest ważną cechą nie tylko w wymiarze religijnym, ale i w życiu codziennym. Pozwala nam dostrzegać potrzeby innych, okazywać współczucie i uczyć się na własnych błędach. Co więcej, dzięki pokorze skuteczniej komunikujemy się zarówno z ludźmi, jak i z Bogiem.

Jak zatem możemy praktykować pokorę w codziennym życiu?

Po pierwsze, możemy uznać swoje niedoskonałości i błędy oraz prosić o wybaczenie osoby, które skrzywdziliśmy. Możemy też skupić się na dobru innych, zamiast myśleć wyłącznie o własnych potrzebach i pragnieniach. Ponadto warto szukać pomocy i wskazówek u osób mądrzejszych i bardziej doświadczonych od nas.

Warto pamiętać, że pokora nie oznacza niskiej samooceny czy umniejszania własnej wartości. Wręcz przeciwnie – gdy dostrzegamy swoje słabości i przyjmujemy Bożą pomoc, rośnie nasza pewność siebie i wiara w sens życia. Werset ten uczy nas również, że gdy ukarzemy się przed Bogiem, On nas wywyższy. Oznacza to, że jeśli Mu zaufamy i będziemy postępować zgodnie z Jego wolą, poprowadzi nas On ku miejscom wspanialszym i lepszym, niż moglibyśmy kiedykolwiek osiągnąć o własnych siłach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Cudzołożnicy i cudzołożnice, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem jest nieprzyjaźnią z Bogiem? Jeśli więc ktoś chce być przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem Boga.
>
> *— Jakuba 4:4*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: Bog, przyjaźń, grzech, świat

Interpretacja:
W tym fragmencie apostoł *Jakub* nazywa pewnych ludzi „cudzołożnikami” – nie mając na myśli dosłownego aktu cudzołóstwa, lecz raczej duchową niewierność wobec Boga. Stawia nas on w obliczu szokującej prawdy: bycie przyjacielem świata oznacza bycie wrogiem Boga. Co jednak oznacza to stwierdzenie?

Przyjaźń ze światem

Przyjaźń ze światem nie oznacza po prostu posiadania przyjaciół, którzy nie są chrześcijanami. Chodzi raczej o przedkładanie miłości do spraw tego świata nad miłość do Boga. Wiąże się to z rozdarciem w kwestii lojalności: próbujemy bowiem podobać się

Bogu, a jednocześnie staramy się wpasować w otoczenie i zyskać akceptację świata. Gdy czujemy presję, by pójść na kompromis w kwestii naszego duchowego postępowania dla zdobycia społecznej akceptacji, nasza przyjaźń z Bogiem zostaje wystawiona na szwank.

Wrogowie Boga

Będąc przyjaciółmi świata, stawiamy się w pozycji wrogiej wobec Boga. Zamiast koncentrować nasze oddanie na Nim, skupiamy się na świecie – na jego pragnieniach i oczekiwaniach. Czujemy się komfortowo, gdy nasze poglądy są akceptowane i uznawane przez społeczeństwo za normalne, lecz odczuwamy niepokój, gdy nasze przekonania różnią się od poglądów otoczenia. W tym sensie nasza uwaga przesuwa się z Boga i Jego planu dla naszego życia na chęć zadowolenia innych i zdobycia ich aprobaty.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czy może się kto schować w ukryciu, abym go nie widział? – mówi PAN. Czy nie wypełniam nieba i ziemi? – mówi PAN.
>
> *— Jeremiasza 23:24*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: Bog, niebo

Interpretacja:
Werset z Księgi *Jeremiasza 23:24* mówi nam o wszechobecności Boga – Jego zdolności do przebywania wszędzie jednocześnie. Fundamentalną prawdą wiary chrześcijańskiej jest to, że Bóg jest obecny we wszystkim, w każdym czasie i w każdym miejscu. Właśnie to potwierdza wspomniany werset.

Wszechobecność Boga

Jeremiasza 23:24 stanowi niezwykłe świadectwo wszechobecności Boga. Jest On Bogiem obecnym w całym wszechświecie i w każdym czasie. Nie ma miejsca, które wymykałoby się Bożemu spojrzeniu, a On sam wypełnia wszystko swoją obecnością. To wspaniała i pokrzepiająca prawda dla tych, którzy z trudem pojmują pełnię Bożej natury, oraz dla osób czujących się samotnymi i opuszczonymi.

W Nowym Testamencie *apostoł Paweł* mówi o wszechobecności Boga w bardzo podobny sposób podczas swojego przemówienia w Atenach *(Dzieje 17:27): „Żeby szukali Pana, czy go nie znajdą po omacku, chociaż nie jest daleko od nikogo z nas”*. W tych słowach Paweł potwierdza, że Bóg jest blisko nas i że możemy Go odnaleźć, jeśli będziemy Go szukać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto jestem PANEM, Bogiem wszelkiego ciała. Czy jakakolwiek rzecz jest dla mnie zbyt trudna?
>
> *— Jeremiasza 32:27*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: Bog, Wszechmocny, cuda

Interpretacja:
W tym wersecie dostrzegamy deklarację mocy i suwerenności naszego *Stwórcy*, który potwierdza, że jest Bogiem każdej żywej istoty, i pyta, czy cokolwiek jest dla Niego zbyt trudne. Na to pytanie retoryczne nasuwa się oczywista odpowiedź, gdyż dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych. Jako Stwórca wszechświata i Ten, który sprawuje absolutną władzę nad całym istnieniem, nie ma On zadania, którego nie zdołałby wykonać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czyż ci nie nakazałem? Wzmocnij się i bądź mężny. Nie lękaj się i nie przerażaj, gdyż PAN, twój Bóg, jest z tobą, dokądkolwiek pójdziesz.
>
> *— Jozuego 1:9*

Książka: Stary Testament / Jozuego
Tematy: Bog, odwaga, zachęta, strach

Interpretacja:
Księga Jozuego stanowi istotną część *Starego Testamentu*, gdyż opisuje historię podboju Ziemi Obiecanej przez Izraelitów. W pierwszym rozdziale odnajdujemy niezwykle wymowny i motywujący werset, który podkreśla znaczenie siły i odwagi w życiu osoby wierzącej.

W tym fragmencie *Jozue* przygotowuje Izraelitów do zdobycia Kanaanu – ziemi, którą Bóg im obiecał. Pan zwraca się do Jozuego, zachęcając go do zachowania siły i odwagi podczas prowadzenia ludu Izraela w tej wyprawie. Choć wezwanie, by *„być mocnym i odważnym”*, może wydawać się proste, niesie ono ze sobą głębokie przesłanie dla życia wierzącego.

Siła i odwaga są dla wierzącego kluczowe, gdyż na swojej drodze napotykamy liczne próby, trudności i zmagania. Bycie chrześcijaninem nie oznacza, że nigdy nie doświadczymy chwil lęku, wątpliwości czy słabości. Cnoty te pomagają nam jednak trwać w wierze w Boga i zachować właściwą perspektywę. Podobnie jak Jozue, musimy pamiętać, że Bóg jest z nami zawsze – na każdym kroku naszej drogi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego będziecie przestrzegać moich przykazań i wypełniać je. Ja jestem PAN.
>
> *— Kapłańska 22:31*

Książka: Stary Testament / Kapłańska
Tematy: Bog, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Nazwa *„Księga Kapłańska”* (ang. Leviticus) wywodzi się od imienia pokolenia *Lewiego*, którego zadaniem była służba w Świątyni oraz pomaganie ludowi we właściwym oddawaniu czci Bogu. Wiele szczegółów zawartych w tej księdze dotyczy praw i obrzędów, których należało przestrzegać, aby spełnić Boże wymagania. Bóg nadał te prawa ludowi Izraela – narodowi przez Niego wybranemu – w kontekście łączącej ich z Nim relacji.

Bóg jest źródłem wszelkiej wiedzy, a Jego przykazania są doskonałe i sprawiedliwe. Dlatego też, przestrzegając tych przykazań, chronimy samych siebie i pozostajemy na właściwej drodze. Powinniśmy dążyć do wypełniania przykazań ustanowionych przez Boga w Biblii i czerpać z nich naukę.

Co więcej, posłuszeństwo Bożym przykazaniom prowadzi nas do bliższej relacji z Nim. Gdy jesteśmy posłuszni Bogu, okazujemy, że Go kochamy i pragniemy za Nim podążać. Jeśli pozostaniemy wierni, Bóg nas wynagrodzi i będzie prowadził przez życie.

Skupiając się na Bożych przykazaniach, możemy mieć pewność, że żyjemy według Jego standardów, a nie własnych. Musimy pamiętać, że istniejemy po to, by służyć Bogu, a nie odwrotnie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jak nie wiesz, jaka jest droga ducha, i jak się kształtują kości w łonie brzemiennej, tak nie znasz spraw Boga, który wszystko czyni.
>
> *— Kaznodziei 11:5*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: Bog, zrozumienie

Interpretacja:
Biblia to księga pełna mądrości, która ukazuje Boże nauki i wskazuje, jak wprowadzać je w życie, by odnaleźć właściwy kierunek i cel. *Kaznodziei 11:5* mówi o niezgłębionej naturze Bożych dróg oraz o tym, że Jego dzieła są widoczne we wszystkim, co nas otacza.

Analogia: wiatr i kości w łonie matki

Autor Księgi Kaznodziei posługuje się analogią, aby podkreślić nadprzyrodzone działanie Boga – czyny, których często nie potrafimy pojąć ani wyjaśnić. Porównuje naszą niewiedzę na temat Bożych zamysłów do niezdolności zrozumienia drogi wiatru czy procesu wzrostu kości w łonie kobiety spodziewającej się dziecka. To zestawienie obrazuje, że Boża moc i działania wykraczają poza nasze pojmowanie i że nie jesteśmy w stanie w pełni zgłębić wszystkiego, czego On dokonuje.

Suwerenność i dobroć Boga

Fakt, że Bóg wymyka się naszemu pełnemu zrozumieniu, nie powinien być postrzegany jako przeszkoda w relacji z Nim, lecz raczej jako okazja do okazania niezachwianej wiary. Musimy w pełni zaufać Bożej suwerenności i dobroci, będąc pewnymi, że wszystko, co On czyni, służy naszemu dobru i Jego chwale. Choć Jego działania mogą wydawać się

tajemnicze, możemy mieć pewność, że On nieustannie działa w naszym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ty, PANIE, trwasz na wieki, twój tron z pokolenia na pokolenie.
>
> *— Lamentacje 5:19*

Książka: Stary Testament / Lamentacje
Tematy: Bog, Krolestwo Boga, niezawodność

Interpretacja:
Księga Lamentacji jest jedną z najbardziej poruszających ksiąg *Starego Testamentu*; jej autor, *Jeremiasz*, opłakuje w niej zniszczenie Jerozolimy i wygnanie ludu Bożego. Choć lament i smutek stanowią stałe motywy jego pism, w *5. rozdziale (werset 19.)* prorok przypomina nam o wielkiej prawdzie, pisząc: „Ty, PANIE, trwasz na wieki, twój tron z pokolenia na pokolenie”.

Życie często stawia nas w obliczu smutnych i bolesnych sytuacji – choroby, straty, porażki czy innych trudnych doświadczeń. Mamy wówczas poczucie, że wszystko się zmienia i nic już nigdy nie będzie takie samo. W takich chwilach łatwo stracić wiarę i nadzieję, musimy jednak pamiętać, że Bóg nigdy się nie zmienia, a Jego stałość jest wieczna. Werset ten przypomina nam, że Bóg jest wieczny, że Jego miłość i wierność pozostają niezmienne, a Jego tron sprawiedliwości będzie trwał na wieki.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bóg nie jest człowiekiem, aby miał kłamać, ani synem człowieczym, żeby miał żałować. Czy on powie coś, a tego nie uczyni? Czy wypowie, a nie spełni?
>
> *— Liczb 23:19*

Książka: Stary Testament / Liczb

Tematy: Bog, kłamstwo, obietnice, niezawodność

Interpretacja:

Ten biblijny werset wyraźnie potwierdza Bożą suwerenność i wierność. W tym kontekście kluczowe jest zrozumienie, że Bóg nie jest człowiekiem – podlegającym słabościom i ograniczeniom ludzkiej natury – który mógłby kłamać czy żałować swoich decyzji. Przeciwnie, Bóg jest Istotą absolutną i niezmienną, której słowa i obietnice są wiarygodne i prawdziwe.

Prawda ta znajduje potwierdzenie w różnych fragmentach Biblii, na przykład w *Tytusa 1:2* : *„W nadziei życia wiecznego, które obiecał przed dawnymi wiekami ten, który nie kłamie, Bóg”*. Albo w *II Tymoteusza 2:13*, gdzie czytamy: *„jeśli my jesteśmy niewierni, On pozostaje wierny, albowiem nie może wyprzeć się samego siebie”*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będziesz więc miłował Pana, swego Boga, całym swym sercem, całą swą duszą, całym swym umysłem i z całej swojej siły. To jest pierwsze przykazanie.
>
> *— Marka 12:30*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Bog, miłość, siła

Interpretacja:
Wiele osób uważa fragment z *Marka 12:30* za najważniejsze przykazanie w Biblii, gdyż stanowi ono podsumowanie istoty tego, czego oczekuje się od wierzących. Mówiąc najprościej, przykazanie to oznacza, że musimy kochać Boga całym swoim jestestwem: *umysłem, ciałem i duszą*. Co jednak tak naprawdę oznacza kochać Go całym sobą?

Kochać Boga całym sercem oznacza powierzyć Mu swoje uczucia i emocje. To ofiarowanie Mu szczerej miłości i oddania.

Kochać Boga całą duszą oznacza oddać Mu swoje życie i złożyć je w Jego ręce. To wyznanie, że należymy do Niego i pragniemy zawsze pełnić Jego wolę.

Kochać Boga całym umysłem oznacza dążyć do głębokiego poznania Go. Musimy zgłębiać Jego Słowo, modlić się i pielęgnować osobistą relację z Nim.

Kochać Boga ze wszystkich sił oznacza poświęcić Mu całą swoją energię i wszelkie zasoby. Musimy starać się służyć Mu i wypełniać Jego wolę w naszym życiu.

W jaki sposób to przykazanie może nam pomóc?

Przykazanie, by kochać Boga całym swoim jestestwem, pomaga nam skupić się na tym, co w życiu naprawdę istotne: *na naszej relacji z Bogiem*. Musimy zawsze pamiętać, by kochać Go ponad wszystko – nawet bardziej niż samych siebie.

W chwilach prób i trudności przykazanie to może stać się źródłem siły i wiary. Świadomość, że Bóg jest z nami, a my kochamy Go całym sobą, daje nam pewność siebie i poczucie bezpieczeństwa niezbędne do pokonania każdej trudnej sytuacji.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec, mówi Pan, który jest i który był, i który ma przyjść, Wszechmogący.
>
> *— Objawienie 1:8*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Bog, Wszechmocny, Życie wieczne, niezawodność, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Księga Objawienia zawiera wiele zagadkowych zwrotów i terminów, które mogą być mylące. Jednak jednym z najbardziej interesujących i znaczących wersetów tej księgi jest *Objawienie 1:8*, powszechnie znane jako słowa: *„Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec”*.

Werset ten odnosi się do Boga Wszechmogącego, który jest początkiem i końcem wszystkiego. Jak jednak możemy odnieść te słowa do naszego życia i dlaczego ich znajomość jest tak ważna?

Rozważania o Alfie i Omedze

Aby lepiej zrozumieć pojęcia *Alfy i Omegi*, musimy pochylić się nad imionami przypisywanymi Bogu. Termin *„Alfa”* oznacza pierwszą literę alfabetu greckiego, podczas gdy *„Omega”* – ostatnią. Bóg jest zatem początkiem i końcem wszystkiego: od świtu stworzenia aż po kres czasu. To On daje początek wszelkim rzeczom i On doprowadzi wszystko do ostatecznego celu.

W codziennym życiu często martwimy się o przyszłość i o to, co nas czeka. Musimy jednak pamiętać, że Bóg jest Wszechmogący i sprawuje władzę nad wszystkim. Powinniśmy polegać na Nim i ufać, że będzie nas prowadził we wszystkim, co czynimy.

Najwyższy a rozwianie wątpliwości

Werset *Objawienia 1:8* mówi nam również, że Bóg to *„który jest i który był, i który ma przyjść, Wszechmogący”*. Słowa te ukazują, że Bóg istnieje poza czasem, a Jego moc jest

nieograniczona. Jest On wieczny i nieustannie obecny w naszym życiu, nawet wtedy, gdy tego nie dostrzegamy.

Takie zrozumienie może pomóc nam rozwiać wątpliwości i lęki, z którymi się zmagamy. Musimy pamiętać, że Bóg jest Wszechmogący i ma moc uczynić wszystko. Powinniśmy ufać, że będzie On kierował naszymi krokami i pomagał nam podejmować mądre decyzje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I usłyszałem donośny głos z nieba: Oto przybytek Boga jest z ludźmi i będzie mieszkał z nimi. Oni będą jego ludem, a sam Bóg będzie z nimi i będzie ich Bogiem. I otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu, i śmierci już nie będzie ani smutku, ani krzyku, ani bólu nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły.
>
> *— Objawienie 21:3-4*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Bog, śmierć, Życie wieczne, smutek, choroba, troska

Interpretacja:
Te wersety dobitnie ukazują Bożą obietnicę obecności w życiu Jego dzieci. W tym fragmencie apostoł *Jan* opisuje potężny głos ogłaszający, że Bóg rozbije swój namiot pośród ludzi, zamieszka z nimi i na wieki będzie ich Bogiem. Co jednak oznacza to dla każdego z nas?

Nasza natura ciągłego poszukiwania

Choć niektórzy mogą sądzić, że obietnica ta dotyczy jedynie chwili osiągnięcia życia wiecznego po śmierci, w rzeczywistości Bóg pragnie być obecny w naszym życiu już teraz. Biblia ukazuje nas jako istoty nieustannie czegoś poszukujące. Szukamy szczęścia, osobistego spełnienia, miłości, samorealizacji i wielu innych rzeczy, co utrzymuje nas w stanie ciągłego dążenia. Tymczasem w Bożej obecności możemy znaleźć wszystko, czego potrzebujemy. On jest drogą do szczęścia, pokoju i wewnętrznego spokoju.

Bóg jest naszym schronieniem

W *Psalmów 46:1* psalmista ogłosił: *„Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu”*. Ta sama obietnica wybrzmiewa w *Objawienie 21:3-4*. Bóg mieszka z nami – co oznacza, że przebywa w samym naszym wnętrzu. Ilekroć czujemy się zniechęceni lub przytłoczeni, możemy zwrócić się do Niego po potrzebne nam ukojenie. Jego obecność daje nam nadzieję i siłę, by iść naprzód, nawet gdy sytuacja staje się trudna.

Jesteśmy Jego dziećmi

Obietnica ta podkreśla również niezawodną miłość Boga do nas. Pragnie On być z nami – mieszkać w nas – by się o nas troszczyć i nas chronić. Jak mówi werset, będziemy *„Jego ludem”* – co oznacza, *że jesteśmy Bożymi dziećmi*. On troszczy się o nasze życie, potrzeby, dążenia i marzenia. Dzięki Bożej obecności w naszym życiu możemy być pewni, że On zawsze będzie przy nas.

Nie będzie już śmierci, żałoby, płaczu ani bólu

W tych wersetach Biblia mówi nam o przyszłym czasie, kiedy ustanie wszystko, co powoduje ból i cierpienie. Nie będzie już śmierci, bólu ani chorób, a także bolesnych rozstań czy pożegnań. Zniknie płacz, szlochanie i udręka duszy. Boża obietnica głosi, że w tym przyszłym królestwie ci, którzy za Nim podążają, znajdą ukojenie i pokój.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale ja jestem PAN, twój Bóg, od wyjścia z ziemi Egiptu, a nie będziesz znał innego Boga oprócz mnie. I nie ma innego zbawiciela oprócz mnie.
>
> *— Ozeasza 13:4*

Książka: Stary Testament / Ozeasza
Tematy: Bog, bożki, Zbawiciel

Interpretacja:
Przytoczony werset mówi o wyjątkowości Boga jako jedynego prawdziwego Bóstwa i Zbawiciela ludu Izraela. Jest to kluczowe nauczanie biblijne, powtarzane zarówno w Starym, jak i Nowym Testamencie: *konieczność oddawania czci wyłącznie prawdziwemu Bogu i pokładania w Nim ufności*.

Bóg jako jedyny Zbawiciel

Tekst wyraźnie wskazuje, że nie ma innego Zbawiciela poza Bogiem. Oznacza to, że mimo trudności i przeciwności losu, z jakimi się mierzymy, możemy polegać wyłącznie na Bożej pomocy i ochronie, aby je przezwyciężyć i wyjść z nich zwycięsko.

Często szukamy ziemskich rozwiązań naszych problemów, jednak musimy pamiętać, że tylko Bóg posiada moc i zdolność skutecznego działania w naszym życiu. Jest On naszym jedynym Zbawicielem – Tym, który wyzwala nas z niewoli grzechu i obdarza życiem wiecznym.

Wyłączność w oddawaniu czci Bogu

Werset ten podkreśla również znaczenie oddawania czci Bogu jako jedynemu prawdziwemu Bóstwu. W kulturze promującej różnorodność religijną i tolerancję wobec rozmaitych przekonań, nauczanie to może być trudne do przyjęcia dla osób spoza kręgu wiary chrześcijańskiej.

Jednak dla wierzących w *Jezusa Chrystusa* nie ma innej drogi niż *oddawanie czci wyłącznie Bogu*. Nie oznacza to szerzenia nienawiści czy nietolerancji wobec innych grup religijnych; wiąże się raczej z zachowaniem zdecydowanej i konsekwentnej postawy, zgodnej z zasadami biblijnymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli jednak stamtąd będziesz szukać PANA, swego Boga, wtedy znajdziesz go, jeśli będziesz go szukał całym swym sercem i całą swą duszą.
>
> *— Powtórzonego 4:29*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: Bog, nagroda, dusza

Interpretacja:
W *Powtórzonego 4:29 Mojżesz* zwraca się do ludu Izraela, mówiąc, że jeśli kiedykolwiek znajdą się na wygnaniu i będą szukać swojego Boga całym sercem, to Go odnajdą. Starożytne księgi biblijne pełne są opowieści o Izraelitach przebywających na wygnaniu i próbujących odnaleźć właściwą drogę. W Księdze Powtórzonego Prawa Mojżesz mówi o konsekwencjach i karach za nieprzestrzeganie Bożych przykazań, a jednocześnie daje nadzieję.

Werset ten uczy nas, że Bóg jest zawsze dostępny; musimy jedynie szukać Go całym sercem. Czasami możemy czuć się przytłoczeni problemami i oddaleni od Boga, lecz jeśli zatrzymamy się na chwilę refleksji i szczerze zbadamy swoje serca, odnajdziemy naszego Boga. Warto zauważyć, że Mojżesz wyraźnie mówi o konieczności szukania Boga *„całym sercem”* i *„całą duszą”*. Sformułowanie to wskazuje nie tylko na intensywność i szczerość

poszukiwań, ale także podkreśla potrzebę głębokiego i gruntownego ich przeprowadzenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Poznaj więc dziś i weź to sobie do swego serca, że PAN jest Bogiem wysoko na niebie i nisko na ziemi. Nie ma innego.
>
> *— Powtórzonego 4:39*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: Bog, niebo, bożki, świat

Interpretacja:
Księga Powtórzonego Prawa jest jedną z najważniejszych ksiąg Starego Testamentu. Zawiera ona zbiór praw oraz historię narodu izraelskiego, a także refleksje nad znaczeniem posłuszeństwa wobec Boga i uznawania Go za jedynego, prawdziwego Boga. Jeden z takich fragmentów znajduje się w czwartym rozdziale, w wersecie 39.

Dlaczego uznanie Boga za jedynego Boga jest tak ważne?

Uznanie, że Bóg jest jedynym, prawdziwym Bogiem, ma fundamentalne znaczenie dla naszego życia duchowego. Dostrzegając istnienie i moc Boga, uznajemy, że istnieje wyższa rzeczywistość wykraczająca poza nas samych. Może to sprzyjać kształtowaniu postawy pokory – świadomości, że nie jesteśmy władcami wszechświata. Co więcej, uznanie Boga za jedynego Boga może przynosić ukojenie i pokój w trudnych chwilach, dając nam pewność, że nie jesteśmy sami i że nasze losy są prowadzone przez Istotę Najwyższą.

Uznanie Boga za jedynego Boga jest również istotne, ponieważ skłania nas do podejmowania mądrzejszych i bardziej odpowiedzialnych decyzji. Wiara w wielu bogów, których można by czcić, może prowadzić do pewnej beztroski i braku powagi. Gdy jednak uświadamiamy sobie, że istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg, zaczynamy traktować nasze czyny poważnie, wiedząc, że istnieje Istota Najwyższa, która będzie sądzić nasze decyzje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Słuchaj, Izraelu! PAN, nasz Bóg, PAN jest jeden. Będziesz miłował PANA, swego Boga, całym swym sercem, całą swą duszą i z całej swej siły.
>
> *— Powtórzonego 6:4-5*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: Bog, prawo, miłość

Interpretacja:
Księga Powtórzonego Prawa to jedna z kluczowych ksiąg Starego Testamentu, zawierająca słowa *Mojżesza* skierowane do ludu Izraela przed wejściem do Ziemi Obiecanej. Mojżesz przypominał Izraelitom, jak ważne jest posłuszeństwo wobec Boga oraz miłowanie Go całym sercem, całą duszą i ze wszystkich sił.

Miłowanie Boga całym sercem

Miłość to czyste i potężne uczucie, które porusza ludzi. Biblia wzywa nas do miłowania Boga całym sercem, co oznacza, że musimy być głęboko oddani *naszemu Stwórcy*, stawiając Go na pierwszym miejscu w naszym życiu. Miłowanie Boga wiąże się również z okazywaniem Mu czci oraz wdzięcznością za Jego bezwarunkową miłość i współczucie.

Pozwala nam to zbliżać się do Boga z pokorą i posłuszeństwem, gotowymi do wypełniania Jego przykazań i nakazów.

Miłowanie Boga całą duszą

Miłowanie Boga całą duszą oznacza utrzymywanie z Nim bliskiej relacji i uznanie Go za centrum naszego życia. Sprzyja to budowaniu głębokiej więzi duchowej – nie tylko z Bogiem, ale także z samym sobą. Cała nasza istota musi być poddana woli i zamysłom Boga; oznacza to, że nasze czyny i decyzje powinny być kierowane Jego Słowem i miłością. Pomaga nam to żyć w wolności i wewnętrznym pokoju.

Miłowanie Boga ze wszystkich sił

Miłowanie Boga ze wszystkich sił oznacza wykorzystywanie wszelkich naszych zasobów i zdolności, by oddawać Mu cześć i służyć Mu. Obejmuje to nasz umysł, ciało, emocje i talenty – wszystko to powinno być poświęcone służbie Bogu. Bóg wzywa nas do budowania Jego Królestwa, co wiąże się z wypełnianiem Jego woli w naszym życiu i okazywaniem Bożej miłości ludziom wokół nas. Miłując Boga ze wszystkich sił, możemy odkryć prawdziwy cel naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uznaj więc, że PAN, twój Bóg, jest Bogiem, Bogiem wiernym, który zachowuje przymierze i miłosierdzie do tysiącznego pokolenia względem tych, którzy go miłują i przestrzegają jego przykazań.
>
> *— Powtórzonego 7:9*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: Bog, przymierze, wiernosc, prawo, obietnice, niezawodność

Interpretacja:
Księga Powtórzonego Prawa została napisana przez *Mojżesza* i opisuje wędrówkę Izraelitów przez pustynię. W wersecie 7:9 Mojżesz mówi do Izraelitów o Bożej wierności oraz o przymierzu, jakie Bóg z nimi zawarł.

Boża wierność

W tym fragmencie Pisma Świętego Mojżesz mówi o wierności Boga. Wierność oznacza dotrzymywanie obietnic lub wywiązywanie się ze zobowiązań podjętych wobec kogoś. Bóg jest wierny, ponieważ zawsze spełnia swoje obietnice. Jest Bogiem, który zawsze dotrzymuje słowa i jest niezmienny.

Boże przymierze

W tym wersecie Mojżesz mówi również o przymierzu Boga z Izraelitami. Przymierze to było umową między Bogiem a Jego ludem, w której Bóg obiecał im błogosławieństwo za przestrzeganie Jego przykazań. Przymierze to zostało zawarte na górze Synaj, kiedy Bóg przekazał Mojżeszowi Dziesięć Przykazań.

Boże miłosierdzie

Ponadto Mojżesz wspomina, że Bóg okazuje miłosierdzie tym, którzy Go miłują i przestrzegają Jego przykazań. Miłosierdzie to współczucie i przebaczenie. Bóg jest miłosierny, ponieważ potrafi przebaczać, a nawet dawać drugą szansę tym, którzy okazują skruchę i szukają Go.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Potem Bóg powiedział: Uczyńmy człowieka na nasz obraz według naszego podobieństwa; niech panuje nad rybami morskimi i

> ptactwem niebieskim, nad bydłem i całą ziemią oraz nad wszelkimi zwierzętami pełzającymi, które pełzają po ziemi.
>
> *— Rodzaju 1:26*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: Bog, stworzenie, życie

Interpretacja:

Księga *Rodzaju 1:26* opisuje kluczowy moment w historii stworzenia: *powołanie do istnienia człowieka*. W swej nieskończonej mądrości Bóg postanowił stworzyć człowieka na swój obraz i podobieństwo, powierzając mu panowanie nad całym ziemskim stworzeniem. Werset ten ma ogromne znaczenie, gdyż stanowi fundament wyjątkowej relacji między Bogiem a ludzkością.

Co oznacza bycie stworzonym na obraz i podobieństwo Boga?

Stworzenie na obraz i podobieństwo Boga to fundamentalna koncepcja wiary chrześcijańskiej, która wiele mówi o naturze ludzkiej i naszej relacji z Bogiem. Obraz Boga w człowieku oznacza zdolność do odzwierciedlania Bożej dobroci, miłości, sprawiedliwości i mądrości.

Podobieństwo do Boga oznacza zdolność do działania tak, jak działa Bóg – czyli w duchu miłości, prawdy i sprawiedliwości. W konsekwencji fakt stworzenia na obraz i podobieństwo Boga nakłada na nas głęboką odpowiedzialność moralną i duchową, a jednocześnie nadaje nam szczególną wartość jako Bożym stworzeniom.

Panowanie człowieka nad stworzeniem

Bóg powierzył człowiekowi panowanie nad całym stworzeniem, w tym nad rybami morskimi, ptactwem powietrznym, zwierzętami i wszelkimi innymi istotami na ziemi. Jest to odpowiedzialność, do której ludzie muszą podchodzić z powagą i troską, gdyż oznacza ona, że jesteśmy zobowiązani do ochrony, pielęgnowania i mądrego gospodarowania

zasobami naturalnymi świata.

Nie jest to władza, którą należy sprawować w sposób samowolny czy niszczycielski, lecz odpowiedzialność wymagająca mądrego działania i zachowania równowagi między potrzebami wszystkich istot żywych a ochroną zasobów naturalnych naszej planety.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boga go stworzył; stworzył ich mężczyzną i kobietą.
>
> *— Rodzaju 1:27*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: Bog, piękno, stworzenie

Interpretacja:
Księga Rodzaju to pierwsza księga Biblii, opisująca stworzenie świata zgodnie z tradycją judeochrześcijańską. Jej pierwszy rozdział przedstawia, jak Bóg stworzył człowieka, powierzając mu odpowiedzialność za troskę o stworzony przez siebie świat i sprawowanie nad nim pieczy.

Stworzenie człowieka

Werset ten mówi o tym, że Bóg stworzył człowieka na swój obraz i podobieństwo. Koncepcja stworzenia ludzi na obraz Boga jest kluczowa dla teologii chrześcijańskiej, gdyż sugeruje, że człowiek posiada boską naturę, która odróżnia go od innych stworzeń powołanych do życia przez Boga. Obraz Boga w człowieku odnosi się nie tyle do wyglądu fizycznego, co do ducha, duszy oraz zdolności do myślenia i odczuwania – cech, które czynią człowieka wyjątkowym na tle wszystkich istot stworzonych.

Znaczenie obrazu Boga

Sformułowanie *„Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz”* sugeruje, że ludzie – podobnie jak Bóg – posiadają zdolność do tworzenia, kochania, okazywania współczucia i dokonywania wyborów moralnych. Innymi słowy, Bóg stworzył ludzkość z potencjałem, by przypominać Go, choć nie po to, by być Mu równą. Obdarzona tym boskim obrazem ludzkość ponosi szczególną odpowiedzialność za troskę o stworzenie i za właściwe sprawowanie nad nim władzy nadanej przez Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Obmyśliliście zło przeciwko mnie, ale Bóg obrócił to w dobro, żeby sprawić to, co się dziś dzieje, aby zachować tak wielki lud.
>
> *— Rodzaju 50:20*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: Bog, zlo, życie

Interpretacja:
Werset *Rodzaju 50:20* stanowi część historii *Józefa* – jednego z dwunastu synów *Jakuba*, postaci ze Starego Testamentu. W młodości Józef został sprzedany w niewolę przez swoich braci i spędził wiele lat w Egipcie, gdzie z czasem faraon powierzył mu wysoki urząd. W omawianym wersecie Józef zwraca się do braci po śmierci ich ojca, Jakuba. Wybaczył im wszystko, co mu uczynili, rozumiejąc, że Bóg wykorzystał ich czyny do realizacji swoich zamierzeń.

Boża łaska pośród zła

Werset ten stanowi świadectwo Bożej łaski i suwerenności. Choć intencje braci Józefa były złe, Bóg działał w ukryciu, by wszystko naprawić. Historia Józefa pokazuje, że nawet gdy padamy ofiarą krzywdy i niesprawiedliwości, Bóg potrafi obrócić to wszystko w dobro.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN, twój Bóg, pośród ciebie jest potężny; on cię zbawi i rozraduje się wielce nad tobą; będzie się cieszyć ze swojej miłości wobec ciebie i rozweseli się nad tobą ze śpiewaniem, mówiąc.
>
> *— Sofoniasza 3:17*

Książka: Stary Testament / Sofoniasza
Tematy: Bog, radość, Odkupiciel, śpiew

Interpretacja:
Sofoniasza 3:17 przypomina nam o obecności Boga w życiu każdego z nas. Biblia jest pełna przesłań przypominających, *że nasz Stwórca nas kocha i się o nas troszczy*. Jednak w zgiełku codzienności łatwo zapomnieć, że Bóg jest zawsze przy nas. Werset ten wzywa nas, byśmy pamiętali o Jego obecności w każdej chwili naszego życia.

Przypomina on również, że Bóg jest potężny i zdolny wybawić nas z każdej sytuacji, z jaką się mierzymy. Bez względu na to, czy nasz problem jest wielki, czy mały, Bóg zawsze jest gotów nam pomóc. Jak jednak możemy zaufać, że Bóg nas wybawi?

Zaufanie Bogu wymaga wiary i cierpliwości. Musimy umacniać naszą relację z Nim poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. Musimy pamiętać, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic i wspiera nas w trudnych chwilach.

Werset ten przypomina także, że Bóg raduje się nami. Zastanów się przez chwilę nad tą myślą: Bóg raduje się tobą! Bóg kocha nas bezwarunkowo i znajduje w nas radość.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czcij swego ojca i swoją matkę, aby twoje dni były długie na ziemi, którą PAN, twój Bóg, da tobie.
>
> *— Wyjścia 20:12*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: Bog, błogosławieństwo, rodzina

Interpretacja:
Biblijny werset z Księgi *Wyjścia 20:12* przekazuje nam ważne przykazanie: *czcij ojca swego i matkę swoją*. Nakazuje ono okazywanie rodzicom szacunku i posłuszeństwa, stanowiąc jednocześnie fundament długiego i błogosławionego przez Boga życia na ziemi.

Znaczenie przykazania

W czasach powstawania Biblii – oraz w kręgu kulturowym, w którym ona powstała – ojciec i matka odgrywali kluczową rolę zarówno w rodzinie, jak i w społeczeństwie. Spoczywał na nich obowiązek wychowania, ochrony i edukacji dzieci; choć zadanie to pozostaje istotne do dziś, jego charakter uległ zmianie pod wpływem takich czynników, jak rozwój technologii czy edukacja realizowana poza domem.

Czcić rodziców oznacza uznawać ich znaczenie w naszym życiu, a także darzyć ich szacunkiem i doceniać ich wartość. Warto pamiętać, że rodzice są naszymi pierwszymi nauczycielami i mentorami; to od nich przejmujemy fundamentalne wartości, które pomagają nam stawać się lepszymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A PAN będzie królem nad całą ziemią. W tym dniu jeden będzie PAN i jedno jego imię.
>
> *— Zachariasza 14:9*

Książka: Stary Testament / Zachariasza

Tematy: Bog, Krolestwo Boga

Interpretacja:

W tym wersecie *Zachariasz* mówi o przyszłości, w której Bóg będzie Królem całej ziemi. Koncepcja Bożego panowania przewija się przez całą Biblię i odnosi się do suwerenności oraz władzy Boga nad całym stworzeniem. Zachariasz kreśli tu wizję przyszłości, w której Bóg ustanawia swoje panowanie na wieki, zapoczątkowując nową erę.

Bóg jest nie tylko Królem całej ziemi, ale wyróżnia się również wyjątkowością swego istnienia i imienia. Wyjątkowość Boga polega na tym, że w całym wszechświecie nie ma nikogo innego do Niego podobnego. Jest On Stwórcą i Tym, który podtrzymuje istnienie wszystkiego; żadna inna istota we wszechświecie nie może sobie przypisać takiej roli. Idea jedyności Boga jest obecna w całej Biblii i stanowi fundamentalną zasadę chrześcijaństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto słowo PANA do Zorobabela: Nie wojskiem ani siłą, ale moim Duchem, mówi PAN zastępów.
>
> *— Zachariasza 4:6*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: Bog, Duch Święty, Duch, siła

Interpretacja:
W czwartym rozdziale Księgi *Zachariasza* autor opisuje wizję otrzymaną od Pana. Ukazano mu w niej złoty świecznik, a po obu jego stronach – dwa drzewa oliwne. Prorok pyta rozmawiającego z nim anioła o znaczenie tej wizji, a ten wyjaśnia, że drzewa oliwne symbolizują arcykapłana *Jozuego* oraz namiestnika *Zorobabela*, którzy mieli odpowiadać za odbudowę świątyni.

Interpretacja wersetu

W wersecie 6 anioł mówi Zachariaszowi, że dzieło odbudowy świątyni zostanie zrealizowane nie dzięki ludzkiej sile czy potędze, lecz mocą *Ducha Bożego*. Słowa te potwierdzają, że to Bóg obdarza nas siłą i autorytetem niezbędnymi do osiągnięcia naszych celów i zamierzeń. Ukazują one również, że Bóg sprawuje władzę nad wszystkim i że powinniśmy ufać Jego prowadzeniu oraz wskazówkom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*